

ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയുടെ സമയം വന്നിരിക്കുന്നു - ഒന്നാം നമ്പർ

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ ന്യായവിധിയും 9/11-ന്റെ
പ്രവാചകപ്രാധാന്യവും

Jeff Pippenger
2024-12-18

വാസ്തവത്തിൽ 9/11-നു തൊട്ടുപിന്നാലെ ആരംഭിച്ച കാലംമുതൽ തന്നെ, ജീവനുള്ളവരുടെ ന്യായവിധി 9/11-ൽ ആരംഭിച്ചതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ സ്ഥിരമായി ഉപദേശിച്ചുവരുന്നു. പരസ്പരം പൂർണ്ണമായും വ്യത്യസ്ത ദിശകളിൽനിന്ന് അതിനെ പിന്തുണച്ച അനേകം ബൈബിൾ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നാണ് ഞങ്ങൾ ഈ സത്യത്തെ മനസ്സിലാക്കിയത്. 2023 ജൂലൈ മുതൽ, 9/11-ൽ ആരംഭിച്ച ജീവനുള്ളവരുടെ ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വിശദാംശങ്ങൾ, 9/11-നു തൊട്ടുപിന്നാലെ കണ്ടെത്തിയ വിശദാംശങ്ങളെക്കാൾ അധികമായി ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ജീവനുള്ളവരുടെ ന്യായവിധി 9/11-ൽ എന്തുകൊണ്ടാണ് ആരംഭിച്ചത്? ജീവനുള്ളവരുടെ ബൈബിൾ ന്യായവിധി എന്താണ്?

വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് തിരിച്ചറിയിക്കപ്പെടുന്ന പ്രധാന സവിശേഷത, അവൻ ആൽഫയും ഒമേഗയും, ആരംഭവും അവസാനവും, ആദിയുമായും അന്ത്യമായും ഇരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. ഉണ്ടായിരുന്ന കാര്യങ്ങളെഴുതുവാൻ യോഹന്നാനോടു അവൻ കല്പിച്ചപ്പോൾ, തന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ അതേ ഗുണത്തിന്റെ ഒരു ഉദാഹരണം അവൻ നൽകുന്നു; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ യോഹന്നാൻ വരുവാനുള്ള കാര്യങ്ങളും എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കും. യേശു എപ്പോഴും ആരംഭത്തിലൂടെ അവസാനത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു. അതാണ് അവൻ ആരെന്നതിന്റെ സ്വരൂപം.

ബൈബിൾ യേശുവിനെ വചനം എന്നു തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ബൈബിളിലെ ആദ്യഗ്രന്ഥമായ ഉല്പത്തി എന്നതിന് 'ആരംഭം' എന്നു അർത്ഥം. ബൈബിളിലെ അവസാനഗ്രന്ഥം വെളിപ്പാട് പുസ്തകമാണ്; ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിൽ ആദ്യമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട സത്യങ്ങൾ വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു. ഉല്പത്തി ആൽഫയും വെളിപ്പാട് ഒമേഗയും ആകുന്നു; ഇവ ചേർന്ന് വചനം ആകുന്നു; വചനം യേശുവാണ്, അവൻ ആൽഫയും ഒമേഗയും ആകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഒപ്പോ, അതായത് അവന്റെ നാമമോ, ബൈബിളിലെ പ്രവചനത്തിലെ ഓരോ ഭാഗത്തിനകവും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആ ഒപ്പ് ആ ഭാഗത്തിലുള്ള വെളിച്ചം സത്യമാണെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.

പ്രവചനഭാഗത്തു നിന്നെ ഒരു വ്യവസ്ഥാപനം ദൈവത്തു നിന്നെ ഒപ്പുവായ അവന്റെ നാമത്തെ യും, അവന്റെ സ്വഭാവത്തെ യും വഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതിനാൽ ആ വ്യവസ്ഥാപനം തെറ്റായതാണ്. ദൈവത്തു നിന്നെ പ്രവചനവചനത്തെ വ്യവസ്ഥാപനിക്കുവേണ്ടി പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ട മറ്റൊരു പരീക്ഷണങ്ങളും ഉണ്ട്; എന്നാൽ ഒരാൾ ഏതു പരീക്ഷണമാണ് പ്രയോഗിച്ചാലും, ആ പരീക്ഷണം ദൈവവചനത്തു നിന്നുള്ളതിൽ തന്നെ യായിരിക്കണം നിർവ്വചിക്കപ്പെടേണ്ടത്. മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ പരീക്ഷണങ്ങളൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ, മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ വ്യവസ്ഥാപനങ്ങൾ കുറയും. എന്നാൽ, എന്തുകൊണ്ട്? പിന്നെ, എന്ത്? സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ആരംഭിച്ച ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ ബൈബിളിലെ ന്യായവിധിയാണോ ഇത്?

ക്രിസ്തു വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, താൻ ആരംഭവും അവസാനവും ആകുന്നു എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു; തന്റെ സ്വഭാവത്തിലെ ആ സവിശേഷത എന്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്നത് ദർശിപ്പിക്കുവാൻ പ്രവാചകനായ യോഹന്നാനെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. മുഴുവൻ പുസ്തകത്തിന്റെയും സന്ദേശം തന്റെ വെളിപ്പാടുതന്നെയാണെന്ന് അവൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു. യോഹന്നാന്റെ ലോകത്തിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്നതിനെ എഴുതുവാൻ അവൻ യോഹന്നാനോടു കല്പിക്കുന്നു; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ലോകത്തിന്റെ അവസാനം സംഭവിക്കേണ്ടതിനെ യോഹന്നാൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും. ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ആരംഭത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പന്ത്രണ്ട് നേതാക്കളിൽ ഒരാളായിരുന്നു യോഹന്നാൻ; അതുകൊണ്ടു തന്നെ, വെളിപ്പാട് ഏഴാം അധ്യായത്തിലെ ഒരു ലക്ഷ്യം നാൽപ്പത്തിനാലായിരവും മഹാസമൂഹവും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ അവസാനത്തെ യോഹന്നാൻ ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

ബൈബിളിലെ തർക്കശാസ്ത്രം ഇതാണ്: യേശു വചനമാണ്; അവന്റെ മുഖാന്തരം സകലവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു; അവൻ തന്റെ പിതാവിനോടുകൂടെ എല്ലായ്പ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്ന വചനമാണ്; അവൻ ബൈബിളും ആകുന്നു, കാരണം അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വചനമാണ്. ദൈവവചനത്തിന്റെ അവസാന സന്ദേശത്തിൽ പരിചയപ്പെടുത്തപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ആദ്യഗുണം ഇതാണ്: ഒരു കാര്യത്തിന്റെ അതേ തുടക്കത്തോടുകൂടെ അതിന്റെ അവസാനവും അവൻ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ സത്യം ഒരാളുടെ ബൈബിൾ പഠനത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ ന്യായവിധി എന്തെന്നതും, അത് 9/11-ന് എന്തുകൊണ്ട് ആരംഭിച്ചു എന്നതും, അതിലും പ്രധാനമായി, അത് എന്തുകൊണ്ട് ഏകദേശം അവസാനിച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്നതും അവർക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ അറിവാകുകയില്ല.

ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്ന സിദ്ധാന്തം തന്നെ നിന്റെ ഒരു ഉദാഹരണമായി, പുരാതന യിസ്രായേൽ ആധുനിക യിസ്രായേലിന്റെ പ്രതിരൂപമായി

നിലകൊള്ളുന്നവർ; അതേപ്രവചനസത്യം, ശാബ്ദിക യിസ്രായേൽ ആത്മീയ യിസ്രായേലിന്റെ പ്രതിരൂപമാണെന്നും തിരിച്ചറിയാവുന്നതാണ്. അത് എങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാലും, പുരാതന ശാബ്ദിക യിസ്രായേലിനും ആധുനിക ആത്മീയ യിസ്രായേലിനും ഒരു ആരംഭചരിത്രവും ഒരു അന്തഃചരിത്രവും ഉണ്ട്. ആ നാല് ചരിത്രങ്ങളിൽ മൂന്നെ ഏകദേശം കഴിഞ്ഞുപോയവയാണ്; നാം ഇപ്പോൾ നാലാമത്തെതും അന്തഃചരിത്രത്തെ നിലവിലാക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞുപോയ മൂന്ന് ചരിത്രങ്ങൾ ദൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിലെ അവസാന തലമുറയുടെ മൂന്ന് സാക്ഷികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ കഴിഞ്ഞുപോയ മൂന്ന് ചരിത്രങ്ങൾ, വെളിപ്പാടാകുന്നവകൾക്കിടയിൽ ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം എന്നു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തലമുറയെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തെ സംബന്ധിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന മറ്റു പ്രവചനാത്മക ചരിത്രരേഖകളും ഉണ്ട്; എങ്കിലും ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം എന്ന സംഖ്യയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രവചനാത്മക പ്രതീകാത്മകത ഇതാണ്: പുരാതന അക്ഷരാർത്ഥ ഇസ്രായേലിന്റെ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളെയും ആധുനിക ആത്മീയ ഇസ്രായേലിന്റെ പന്ത്രണ്ട് ശിഷ്യന്മാരെയും ഗുണിച്ചുകാട്ടുന്നതിലൂടെ പ്രവചനപരമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നവരാണ് ആ ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം.

ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്നതിന്റെ മറ്റൊരു ഉദാഹരണമായി, വെളിപ്പാടാകുന്നവകൾക്കിടയിൽ പതിനാലാം അധ്യായത്തിലെ മൂന്ന് ദൂതന്മാർ ഒരു ആരംഭചരിത്രത്തെയും ഒരു അവസാനചരിത്രത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. മിഖായാന്റെ പ്രസ്ഥാനം മൂന്ന് ദൂതന്മാരുടെ ആരംഭചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ പ്രസ്ഥാനം മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലെ ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആൽഫ പ്രസ്ഥാനം 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് അന്വേഷണവിധിയുടെ ആരംഭം പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഒമേഗാ പ്രസ്ഥാനം ജീവനുള്ളവരുടെ ന്യായവിധിയുടെ ആരംഭം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും, അതിന്റെ ആരംഭം 9/11 ആണെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രചോദനത്തോടെ എളുപ്പത്തിൽ സ്ഥാപിക്കാവുന്ന ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്നതിന്റെ മൂന്നാമത്തെ ഉദാഹരണം ഇതാണ്: ആരംഭത്തെ നിലവിലെ മിഖായാന്റെ ആൽഫ പ്രസ്ഥാനം ഉണ്ടായപ്പോൾ, പത്താം കന്യകമാരുടെ ഉപമ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ നിറവേറ്റപ്പെട്ടു. അന്നത്തെ കാലത്ത് നിറവേറ്റപ്പെട്ടതിന്റെ സാഹചര്യത്തിൽ, മിഖായാന്റെ ചരിത്രത്തെ സഹോദരി വൈറ്റ് The Great Controversy എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നവർ. ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനാൽപ്പത്തിനാൽപ്പതോളം പേരുടെ ഒമേഗാ പ്രസ്ഥാനം കൂടി പത്താം കന്യകമാരുടെ ഉപമ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ നിറവേറ്റുമെന്നു അവർ ഉപദേശിക്കുന്നവർ.

അവസാനത്തെ തുടക്ക വുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിസ്തനെ സംക്ഷിപ്തസാക്ഷ്യങ്ങളാൽ.

പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, വാതിൽക്കുമുകളിലേയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന രക്തം മുഖാന്തരം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, കർത്താവ് എബ്രായരോടു നിയമബന്ധത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു; ഇത് ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിൽ "Midnight Cry" എന്നതിന്റെ ആദ്യത്തെ പരാമർശമാണെന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. സ്നാനം ക്രിസ്തുവുമായുള്ള ഒരു നിയമബന്ധത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്; മിസ്രയീം വിട്ടുപോയ എബ്രായർ എല്ലാവരും "മോലത്തിലും" ചെങ്കടലിലും സ്നാനമേറ്റുവെന്ന് പൗലോസ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അവർ കടലിനപ്പുറം എത്തിയശേഷം അവർക്കു മന്നാ ലഭിച്ചു; അത് മറ്റു കാര്യങ്ങളോടൊപ്പം, ഒരു പരീക്ഷയായിരിക്കുന്ന പ്രസക്തിയിൽ, ഏഴാം ദിവസ ശബ്ബത്തിന്റെ പ്രതീകവുമാണ്.

"മന്നാ" അവരുടെ ആദ്യ പരീക്ഷയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; യോശുവായുടെയും കാലേബിന്റെയും സന്ദേശം അവർ നിരസിച്ചപ്പോൾ അവർ അവരുടെ പത്താമത്തെയും അന്തിമവുമായ പരീക്ഷയിൽ പരാജയപ്പെട്ടു; തുടർന്ന് കർത്താവ് അവരെ തന്റെ നിയമജനമായി നിരസിക്കുകയും യോശുവാവിനോടും കാലേബിനോടും നിയമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ ഒടുവിൽ വാഗ്ദത്തദേശത്തു പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, ആ നാല്പത് വർഷത്തിനിടെ ജനിച്ച പുരുഷന്മാരിൽ പരിച്ഛേദനയുടെ ആചാരം നിർവഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല; കാരണം ആ ആചാരം കാദേശിലെ കലഹത്തിൽ അവസാനിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും പ്രവേശനത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പ് കാദേശിൽ വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതുമായിരുന്നു. ഇത് ആൽഫയുടെയും ഒമേഗയുടെയും ഒരു മുദ്രയാണ്.

വനാന്തരത്തിലെ നാൽപ്പതു വർഷത്തെ അലച്ചിൽ യോശുവായുടെയും കാലേബിന്റെയും സന്ദേശത്തിനെതിരായ കലാപത്തോടെ ആരംഭിച്ചു; ശിലയെ അടിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ സ്വാഭാവത്തെയും പ്രവർത്തിയെയും തെറ്റായി പ്രതിനിധീകരിച്ച മോശെയുടെ കലാപത്തോടെ അതിന് അന്ത്യം വന്നു. പ്രാചീന ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭം പ്രാചീന ഇസ്രായേലിന്റെ അന്ത്യത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു.

പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ അന്ത്യം തൽക്കാരത്തിൽ, മലാഖി മുന്നോടിയ്ക്കുന്ന അദ്ധ്യായത്തിലെ "ഉടമ്പടിയുടെ ദൂതൻ" എന്ന നിലയിൽ യേശു, ദാനിയേൽ ഒൻപതാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി, അനേകർക്ക് ഒരാഴ്ചത്തേക്ക് "ഉടമ്പടി" സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ വന്നു. ഉടമ്പടിയുടെ ദൂതനായ ക്രിസ്തു മുൻകാല ഉടമ്പടിജനത്തെ മറികടന്നുപോയ അതേ ചരിത്രസാഹചര്യത്തിൽ തന്നെ, ക്രൈസ്തവസഭയുമായി ഉടമ്പടിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ ഉടമ്പടിജനമായി പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, കർത്താവ് മുൻകാല ഉടമ്പടിജനത്തെ മറികടന്നുപോയി പുതിയതായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനവുമായി ഉടമ്പടിയിൽ പ്രവേശിച്ചു.

പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ അന്ത്യ കാലം ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം അതേ കാര്യമാണ് ചെയ്തത്.

ഒരു നിയമത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകം വിവാഹമാണ്; ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം മുതൽ ക്രി.വ. 70-ൽ യെരൂശലേമിന്റെ നാശം വരെയുള്ള കാലയളവിൽ, പുരാതനമായ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള യിസ്രായേലിൽനിന്നുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ വിവാഹമോചനം പ്രവചനം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ആ വിവാഹമോചനം യഥാർത്ഥത്തിൽ എപ്പോൾ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു—അവന്റെ ജനനത്തിൽ ആണോ, അവന്റെ മരണത്തിൽ ആണോ, സ്തൈഹാനോസിന്റെ കല്ലെറിഞ്ഞുകൊലയിൽ ആണോ, അതോ യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തിൽ ആണോ?

“അതേസമയം, സകല ജാതികളിൽ നിന്നുള്ള ആരാധകർ ദൈവാരാധനയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആലയത്തെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സ്വർണ്ണത്താലും വിലയേറിയ രത്നങ്ങളാലും ദീപ്തിമാനമായിരുന്നതിനാൽ അത് സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും മഹിമയുടെയും ഒരു ദർശനമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ മനോഹാരിത നിറഞ്ഞ ആ ഭവനത്തിൽ യഹോവയെ ഇനി കണ്ടെത്താനായിരുന്നില്ല. ഒരു ജാതിയായി യിസ്രായേൽ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ വേർതിരിച്ചുകളഞ്ഞിരുന്നു. തന്റെ ഭൂമിയിലെ ശുശ്രൂഷയുടെ അവസാനത്തോടടുത്ത്, ക്രിസ്തു ആലയത്തിന്റെ അകഭാഗത്തിലേക്ക് അവസാനമായി നോക്കിയപ്പോൾ, അവൻ പറഞ്ഞു: ‘ഇതാ, നിങ്ങളുടെ ഭവനം ശൂന്യമായി നിങ്ങളുടെ വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.’ മത്തായി 23:38. ഇതുവരെ അവൻ ആലയത്തെ തന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനം എന്നു വിളിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ ദൈവപുത്രൻ ആ മതിലുകളിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കു പോയപ്പോൾ, തന്റെ മഹത്വത്തിനായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആലയത്തിൽ നിന്ന് ദൈവസാന്നിധ്യം എന്നേക്കുമായി പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു.” അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ, 145.

വിജയപ്രവേശനത്തിന്റെ പിറ്റേന്നാൾ ക്രിസ്തു യെഹൂദന്റെ ഭവനം ശൂന്യമായി എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു; അങ്ങനെ വിവാഹമോചനം അന്തിമമായി ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അതിനാൽ, വിജയപ്രവേശനദിവസത്തിൽ സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചപ്പോൾ ആ വിവാഹമോചനം അന്തിമമായി ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

“യെരൂശലേം അവന്റെ പരിപാലനത്തിന്റെ ശിശുവായിരുന്ന ു; ഒരു സ്നേഹനിധിയായ പിതാവ് വഴിതെറ്റിയ പുത്രനെക്കുറിച്ചു ദുഃഖിക്കുന്നതുപോലെ, യേശുവും ആ പ്രിയനഗരത്തെക്കുറിച്ചു കരഞ്ഞു. ഞാൻ നിന്നെ എങ്ങനെ ഉപേക്ഷിക്കും? നിന്നെ നാശത്തിനായി ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവളായി ഞാൻ എങ്ങനെ കാണും? നിന്റെ അകൃത്യത്തിന്റെ പാപപാത്രം നിറയേണ്ടതിനു ഞാൻ നിന്നെ വിട്ടുകളയേണ്ടിവരുമോ? ഒരു ആത്മദാവിന് അങ്ങനെ മഹത്തായ മൂല്യമുണ്ട്; അതിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ലോകങ്ങൾ പോലും പ്രസക്തമായില്ലാത്തവയായി താഴുന്നതുപോകുന്നതു; എന്നാൽ ഇവിടെ

നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് പോകുന്ന ത് ഒരു സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ ജാതിയായിരുന്ന പൂർവ്വം വേഗത്തിൽ പടിഞ്ഞാറോട്ടു ചായുന്ന സൂര്യൻ ആകാശത്തിൽനിന്നു ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മറഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ, യെരൂശലേമിന്റെ കൂപാദിനവും അവസാനിച്ചു. നേ. ഘോഷയാത്ര ഒലിവുമലയുടെ മുകളിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിൽക്കുമ്പോൾ, യെരൂശലേമിൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടുവെന്ന് ഇനിയും വൈകിയിരുന്നില്ല. കരുണയുടെ ദൂതൻ അപ്പോൾ നീതിക്കും വേഗത്തിൽ വരുവാനിരിക്കുന്ന ന്യായവിധിക്കും സ്ഥലം നൽകേണ്ടതിനുള്ള സ്വർണ്ണസിംഹാസനത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വരുവാൻ തന്റെ ചിറകുകൾ മടക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന പൂർണ്ണ. എങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ മഹത്വം ധൈര്യം ഇപ്പോഴും യെരൂശലേമിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പൂർണ്ണ; തന്റെ കരുണകളെ അവഗണിച്ച പൂർണ്ണ, തന്റെ മുന്നറിയിപ്പുകളെ നിരസിച്ച പൂർണ്ണ, തന്റെ രക്തത്തിൽ സ്നാനം കൈകൾ മുക്കുവാൻ പോകുകയും ചെയ്തിരുന്ന യെരൂശലേമിനുവേണ്ടി. യെരൂശലേം മാനസാന്തരപ്പെട്ടുവെന്ന് ഇനിയും വൈകിയിരുന്നില്ല. അസമയസൂര്യന്റെ അവസാന കിരണങ്ങൾ ആലയം, ഗോപുരം, ശിഖരം എന്നിവയ്ക്കു മേൽ ഇനിയും തങ്ങൾ നിൽക്കുമ്പോൾ, ഏതെങ്കിലും നല്ല ദൂതൻ അവളെ രക്ഷകന്റെ സ്നേഹത്തിലേക്കു നയിച്ചു, അവളുടെ വിധിയെ തടഞ്ഞു നോ? പ്രവാചകൻ ദൈവത്തെ നിൽക്കുന്ന പൂർണ്ണ, ദൈവപുത്രനെ നിരസിച്ചു തുമാത്രം, സ്നാനം അനുതാപഹീനതയ്ക്കൊക്കെ പാപം ദാസ്യബന്ധനങ്ങളുടെ ചങ്ങലകളിൽ തന്നെയാണ് തന്നെ പൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന തുമാത്രം സുന്ദരവും അശുദ്ധവും ആയ നഗരമേ,—അവളുടെ കരുണാദിനം ഏതാണ്ടെ അവസാനിച്ചു പോയിരുന്ന പൂർണ്ണ."

"ഇന്നും ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് യെരൂശലേമിനോടു സംസാരിക്കുന്നു. ദിവസം അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് മറ്റൊരു സാക്ഷ്യവും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നു. സാക്ഷ്യത്തിന്റെ ശബ്ദം ഉയർന്നു കേൾക്കുന്നു; പ്രവാചകപരമായ ഭൂതകാലത്തിൽ നിന്നുള്ള വിളിക്കു പ്രത്യുത്തരമായി അത് മുഴങ്ങുന്നു. യെരൂശലേം ആ വിളി കേൾക്കുമെങ്കിൽ, അവളുടെ കവാടങ്ങളിൽകൂടി പ്രവേശിച്ചുവരുന്ന രക്ഷകനെ അവൾ സ്വീകരിക്കുമെങ്കിൽ, അവൾ ഇനിയും രക്ഷിക്കപ്പെടാം.

യെരൂശലേമിലെ ഭരണാധികാരികൾക്കു യേശു വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടത്തോടു കൂടെ നഗരത്തിലേക്കു സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പൂർണ്ണ വാർത്ത കൾ എത്തിയിരുന്ന എന്നാൽ ദൈവപുത്രനോടു അവർക്കു സ്വീകരണം ഒന്നുമില്ല. ഭയത്തോടെ അവർ അവനെ നേരിടുവാൻ പുറപ്പെടുന്ന പൂർണ്ണ; ജനക്കൂട്ടത്തെ ചിതറിപ്പോകുകയെന്ന പ്രത്യേക ശയോടുകൂടെ. ഘോഷയാത്ര ഒലിവുമല ഇറങ്ങുവാൻ ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഭരണാധികാരികൾ അതിനെ തടഞ്ഞു നിർത്തിയ പൂർണ്ണ. ഈ കൊലാഹലപൂർണ്ണമായ ആനന്ദ ഘോഷത്തിന്റെ കാരണം അവർ ചോദിക്കുന്ന പൂർണ്ണ. "ഇവൻ ആർ?" എന്നു അവർ ചോദിക്കുമ്പോൾ, പ്രചോദനത്തിന്റെ

ആത്മ വാഗ്ദാനം നിറഞ്ഞിരുന്ന ശിഷ്യന്മാർ ഈ ചോദ്യത്തെ മറുപടി നൽകുന്ന പൂ. വാഗ് വൈഭവപൂർണ്ണമായ ഭാഷയിൽ അവർ ക്രിസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച പ്രവചനങ്ങൾ ആവർത്തനം ചെയ്യുന്നു:

“ആദാം നിങ്ങളോടു പറയും: സർപ്പത്തിന്റെ തല തകർക്കുന്നതു സ്ത്രീയുടെ സന്തതിയായിരിക്കും.”

“അബ്രാഹാമിനോടു ചോദിക്കും; അവൻ നിങ്ങളോടു പറയും: അവൻ ‘ശാലേമിന്റെ രാജാവായ മെൽക്കിസേദെക്’ ആകുന്നു, സമാധാനത്തിന്റെ രാജാവു. ഉല്പത്തി 14:18.”

“യാക്കോബ് നിങ്ങളോടു പറയും: അവൻ യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ ശീലോ ആകുന്നു.”

യേശുവാവ് നിങ്ങളോടു പറയും: ‘ഇമ്മാനുവേൽ,’ ‘അഭ്യുതകാരൻ, ആലോചകൻ, ശക്തനായ ദൈവം, നിത്യപിതാവ്, സമാധാനപ്രഭു.’ യേശുവാവ് 7:14; 9:6.

“യെരേമ്യാവ് നിങ്ങളോടു പറയും: ദാവീദിന്റെ ശാഖ, ‘യഹോവ നമ്മുടെ നീതി.’” യെരേമ്യാവ് 23:6.

“ദാനിയേൽ നിങ്ങളോടു പറയും: അവൻ മശിഹാ ആകുന്നു.

“ഹോശേയൻ നിങ്ങളോടു പറയും: അവൻ ‘സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ ദൈവം; യഹോവ ആകുന്നു അവന്റെ സ്തോഭം.’ ഹോശേയ 12:5.”

“യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ നിങ്ങളോടു പറയും: അവൻ ‘ലോകത്തിന്റെ പാപം നീക്കിക്കളയുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടാണ്.’ യോഹന്നാൻ 1:29.”

“മഹത്തായ യഹോവ തന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു: ‘ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ ആകുന്നു.’ മത്തായി 3:17.

“ഞങ്ങൾ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ, പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ഇവൻ യേശു, മശിഹാ, ജീവന്റെ പ്രഭു, ലോകത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ ആകുന്നു.”

“ഇരുളിന്റെ ശക്തികളുടെ പ്രഭുവും അവനെ അംഗീകരിച്ച് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ‘നീ ആർ ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ.’ മാർക്കോസ് 1:24.” The Desire of Ages, 577–579.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ജയപ്രവേശനത്തെ മറുപടി നൽകുന്ന ചരിത്രം മിസ്സറൈറ്റ് കാലഘട്ടത്തിലെ അർദ്ധരാത്രിയിലാണ് മറുപടി നൽകിയത്. പ്രതിരൂപമാണ് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന പൂ. പ്രവേശനം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ജനങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മ വാഗ്ദാനം പ്രചോദനത്തിനുകീഴിൽ വന്നുവെന്നും, തുടർന്ന് ക്രിസ്തു നിർമ്മിത യെരൂശലേമിനെക്കുറിച്ച് കരഞ്ഞുവെന്നും സിസ്റ്ററൈൻ വെറ്റിൽ നിന്നുള്ള ഭാഗം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം

പ്രവേശനം തുടരുകയും പിന്നെ യെഹൂദനായകത്വത്താൽ നിന്റെ അഭിമുഖീകരണത്താൽ നിൽവരികയും ചെയ്യുന്ന ു.മില്ല റൈറ്റുകൾ ഉൾപ്പെടെ ചരിത്രത്താൽ നിൽ ആവർത്തനം ക്ഷണപ്പെടുന്ന വഴി ക്ഷണപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിയമനിയമം തിനായി ഈ കഥയിലെ ചില സവിശേഷതകളെ ഞാൻ വേർതിരിച്ചുകൊണ്ട് വാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ു. എന്നാൽ ആദ്യം ആരംഭത്തെ അവസാനത്തെ യും സംബന്ധിച്ച ഒരു കാര്യം ഞാൻ ഉന്നയിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ു. നാം ഇപ്പോൾ സിസ്റ്റർ വൈറ്റിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിച്ചതാകട്ടെ ഒരു അധ്യായത്തെ നിന്റെ അവസാനഭാഗത്തെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതും; അടുത്ത അധ്യായത്തെ നിന്റെ ആരംഭത്തെ നിൽ പറയുന്നതോ ഇതാണ്.

ക്രിസ്തു യെരൂശലേമിലേക്കു നടത്തിയ വിജയോത്സവപ്രവേശനം, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മേഘങ്ങളിൽ ശക്തിയോടും മഹത്വത്തോടും കൂടെ, ദൂതന്മാരുടെ വിജയോത്സവത്തിന്റെയും വിശുദ്ധന്മാരുടെ ആനന്ദപോഷത്തിന്റെയും നടുവിൽ, അവൻ വരുവാനുള്ളതിനേതായ മങ്ങിയ ഒരു മുൻനിഴലായിരുന്നു. അന്നു ക്രിസ്തു പുരോഹിതന്മാരോടും പരീശന്മാരോടും അരുളിച്ചെയ്ത വചനങ്ങൾ നിവൃത്തിയാകും: 'കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുംവരെ ഇനി മുതൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല.' മത്തായി 23:39. പ്രവാചകദർശനത്തിൽ സഖറിയാവിന് ആ അന്തിമവിജയത്തിന്റെ ദിവസം കാണിക്കപ്പെട്ടു; ആദ്യാഗമനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെ നിരസിച്ചവരുടെ വിധിയും അവൻ കണ്ടു: 'അവർ തങ്ങൾ കുത്തിത്തുളച്ചവനായ എന്നിലേക്കു നോക്കും; ഏകജാതനായ മകനുവേണ്ടി ദുഃഖിക്കുന്നതുപോലെ അവർ അവനുവേണ്ടി വിലപിക്കും; ആദ്യജാതനുവേണ്ടി മനോവ്യസനം അനുഭവിക്കുന്നവനെപ്പോലെ അവനുവേണ്ടി അവർ കടുത്ത വ്യസനത്തിൽ ആകും.' സഖറിയാവു 12:10. നഗരത്തെ കണ്ട് അതിന്മേൽ അവൻ കരഞ്ഞപ്പോൾ ക്രിസ്തു ഈ ദൃശ്യം മുൻകൂട്ടി കണ്ടിരുന്നു. ദൈവപുത്രന്റെ രക്തത്തിൽ കുറ്റക്കാരായിരുന്ന ആ ജനത്തിന്റെ അന്തിമനാശം, യെരൂശലേമിന്റെ കാലികനാശത്തിൽ അവൻ കണ്ടു.

യഹൂദന്മാർ ക്രിസ്തുവിനോടു പുലർത്തിയിരുന്ന ദേഷ്യം ശിഷ്യന്മാർ കണ്ടിരുന്നു; എങ്കിലും അത് ഏതിലേക്കാണ് നയിക്കാനിരിക്കുന്നതെന്ന് അവർ ഇനിയും കണ്ടിരുന്നില്ല. അവർ ഇനിയും ഇസ്രായേലിന്റെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല; യെരൂശലേമിന്മേൽ വരുവാനിരുന്ന പ്രതികാരവിധിയെയും അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തപാഠത്തിലൂടെ ക്രിസ്തു ഇത് അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തി.

"യെരൂശലേമിനോടുള്ള അവസാന അഭ്യർത്ഥന വെറുതെയായി പോയിരുന്ന ു. 'ഇവൻ ആർ?' എന്ന ചോദ്യത്താൽ നിന്മുമ്പടിയായി ജനക്കൂട്ടം ദൂതകാലത്താൽ പ്രവാചകസ്വരത്തെ പ്രതിധ്വനിച്ചു തിന്നെ പുരോഹിതന്മാരും പ്രമാണികളും കേട്ടിരുന്ന ു; എങ്കിലും അവർ അതിനെ ദൈവപരമായ സ്വരമായി അംഗീകരിച്ചില്ല. കോപത്താലും അതിശയത്താലും അവർ ജനത്തെ മിണ്ടാതാക്കാൻ

ശ്രമിച്ചു. ആ ജനക്കൂട്ടത്തിൽ റോമൻ ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഉണ്ടായിരുന്ന അവരോടു അവന്റെ ശത്രുക്കൾ യേശുവിനെ ഒരു കലാപത്തിന്റെ നേതാവായി കുറ്റപ്പെടുത്തി. അവൻ ദേവാലയത്തിന്റെ കൈവശം ഏറ്റെടുക്കാനും യെരൂശലേമിൽ രാജാവായി ഭരിക്കാനുമിരിക്കുകയാണെന്നായിരുന്നു അവരുടെ അവതരണം." The Desire of Ages, 580.

ഞാൻ വിട്ടുപോകാതിരിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച പ്രധാന കാര്യം ഇതാണ്: ക്രിസ്തുവിന്റെ യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള ജയംഘോഷിത പ്രവേശനം മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ അർദ്ധരാത്രിനാദത്തെ മാത്രം മുൻപായിപ്പിക്കുന്നതല്ല, ലോകാവസാനത്തെയും മുൻപായിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് വെളിപ്പാട് ഇരുപതാം അധ്യായത്തിലെ സഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മടങ്ങിവരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതുപോലെ തന്നെ സഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ പുതിയ യെരൂശലേമോടെ കൂടിയുള്ള അവന്റെ മടങ്ങിവരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവന്റെ രണ്ടാം വരവിൽ ദുഷ്ടന്മാരുടെ മരണത്തോടും, സഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെ അവസാനത്തിലെ അവരുടെ അന്തിമ ന്യായവിധിയോടും ഇതിന് ബന്ധമുണ്ട്. അവസാന ഖണ്ഡികയുടെ ആരംഭം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "യെരൂശലേമിനോടുള്ള അവസാന അഭ്യർത്ഥന വ്യർത്ഥമായിരുന്നു. 'ഇവൻ ആർ?' എന്ന ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയായി ജനക്കൂട്ടം മുഴക്കിയ വാക്കുകളിൽ, ഭൂതകാലത്തിലെ പ്രവാചകസ്വരം പ്രതിധ്വനിക്കുന്നതു പുരോഹിതന്മാരും ഭരണാധികാരികളും കേട്ടിരുന്നു; എന്നാൽ അവർ അതിനെ ദൈവപ്രേരണയുടെ സ്വരമായി സ്വീകരിച്ചില്ല."

അവസാന ആഹ്വാനം വ്യർത്ഥമായി; ആ ആഹ്വാനം "ഭൂതകാലത്തിന്റെ പ്രവാചകസ്വരം" എന്ന നിലയിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തെ പുരുഷാരങ്ങൾ അവരുടെ അവസാന ആഹ്വാനം നിരസിച്ചു, കാരണം അവർ പഴയ പാതകളിലേക്കു മടങ്ങിവരുവാൻ യിരെമ്യാവിന്റെ ഉപദേശം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. അവർ "ഈയാൾ ആർ" എന്ന ചോദ്യത്തിന് ശിഷ്യന്മാർ ഇവിടെ അല്ലവും അവിടെ അല്ലവും എന്ന രീതിയിൽ, വരികു മേൽ വരി, അനേകം സാക്ഷികളെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഉത്തരം നൽകിയിരുന്നതിനാൽ, "വരികു മേൽ വരി" എന്ന രീതിശാസ്ത്രവും അവർ നിരസിച്ചു.

ക്രിസ്തു യെരൂശലേമിലേക്കു വുള്ള പ്രവേശനം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, വഴിമധ്യേ അവൻ നിൽക്കുന്നതു ക്രിസ്തു സവാരിചെയ്യേണ്ട തിനായി ശിഷ്യന്മാർ കഴുതയെ ഒരുക്കിക്കൊണ്ടു വരുന്നതോടെ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തി ആരംഭിക്കുന്നതു. അവൻ ഒരിക്കലും ഒരു മൃഗത്തെയും സവാരിചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നതു; ആ മൃഗത്തിന്മേലും ഒരിക്കലും ആരും കയറിയിട്ടില്ലായിരുന്നതു. ആദ്യമായിട്ടു തന്നെ ആരെയും കയറ്റാൻ ഏത് മൃഗമാണ് സമ്മതിക്കുക, ഇതുവരെ അങ്ങനെയൊന്നിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കഴുതയെ സവാരിക്കായി എങ്ങനെയെന്നിരിക്കണമെന്നതു ആരാണു അറിയുക എന്നതിനാൽ, ഇതിന്റെ തർക്കശാസ്ത്രം ഒരു അത്ഭുതത്തെ

സൂചിപ്പിക്കുന്ന ു. ഇത് ഫെലിസ്ത്യർ പെട്ടു കത്തേ ാടുകൂടെ ഒരു വണ്ടിയിൽ
വഴിപാടുവെച്ചതും, ഇനിയും കിടാവുകൾക്ക് പാൽ
കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന, ഒരിക്കലും മുമ്പ് വണ്ടിവെച്ചിട്ടില്ലാത്ത
പശുക്കളെ അതിൽ കൂട്ടിയിണക്കിയതും, അവ ഉടൻതന്നെ കിടാവുകളെ
വിട്ടുപെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തതും ാണ്ടുപോകുന്നയാത്ര
ആരംഭിച്ചതുമായ സംഭവത്തെ ാടുസാമ്യമുള്ളതാണ്. പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള വഴിയിലാണ്; ഒടുവിൽ ദാവീദ് അതിനെ
യെരൂശലേമിലേക്കുകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ, അവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ
ജയഘോഷപൂർണ്ണ പ്രവേശനത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായി നിന്നു.

ക്രിസ്തു കഴുതപ്പുറത്ത് ഇരുന്നതുമൂലം, ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ അങ്കികളാൽ
വീഥി വിരിക്കാൻ തുടങ്ങി; പനയോലകൾ വെട്ടി വിരിച്ചുകൊണ്ട് അവർ
ഘോഷിച്ചു: "ദാവീദിന്റെ പുത്രനു ഹോശാനാ: കർത്താവിന്റെ
നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹഹീതൻ! അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ഹോശാനാ."
(മത്തായി 21:9) നേതാക്കന്മാർ എതിർത്ത് യേശു ജനക്കൂട്ടത്തെ
നിശ്ശബ്ദമാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അവർ മുന്നോട്ട് നീങ്ങുന്നു;
യെരൂശലേമിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന നഷ്ടപ്പെട്ട
മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് കരയുവാൻ യേശു നീൽക്കുന്നു. തുടർന്ന്
ഘോഷയാത്ര മുന്നേറുന്നു; നേതാക്കന്മാർ വീണ്ടും ഇടപെട്ടു, യേശു ആർ
ആകുന്നു എന്ന് അറിയുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ
പ്രവാചകന്മാരുടെ വരിയിന്മേൽ വരിയായ സാക്ഷ്യംകൊണ്ട് ഉത്തരം
നൽകുന്നു.

നാം ഇപ്പോൾ പരിഗണിക്കുന്ന ഈ ചരിത്രത്തിനു മുമ്പായി ലാസറീന്റെ
പുനരുത്ഥാനം സംഭവിച്ചിരുന്നു; അത് പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമയിൽ
ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ട പ്രവചനരേഖയിലെ ആദ്യ നിരാശയെ
അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ, ദാവീദിന്റെ
യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള വിജയപ്രവേശനത്തിന്റെ രേഖയിൽ ഉസ്താവ്
പെട്ടകത്തെ തൊട്ടതും ഇതിനു മുൻപുണ്ടായി. ആദ്യ നിരാശ ഒരു
താമസകാലത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ലാസർ രോഗിയായിരിക്കുന്നു
എന്നു ആദ്യം കേട്ടപ്പോൾ ക്രിസ്തു താമസിച്ച് ഇരുന്നതുപോലെ, ഉസ്താവ് മരിച്ച
സ്ഥലത്ത് പെട്ടകം വിട്ടുവെച്ച് പിന്നീട് അതിനെ തിരികെ
കൊണ്ടുവരുന്നതുവരെ ദാവീദും താമസിച്ചു. ലാസർ മരിക്കുകയും,
തുടർന്ന് പുനരുത്ഥാനാകുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം യേശു
യെരൂശലേമിലേക്കു സവാരി ചെയ്യുന്ന കഴുതയെ നയിക്കുന്നത് ലാസറാണ്.

മിസ്സറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ രണ്ടാം ദൂതൻ 1844 ഏപ്രിൽ 19-ന്, ആദ്യ
നിരാശയുടെ സമയത്ത്, എത്തി; അതുവഴി താമസകാലത്തിന്റെ ആരംഭം
അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനുശേഷം സാമുവേൽ സ്നോ
അർദ്ധരാത്രിനാദത്തിന്റെ സന്ദേശം ക്രമാനുഗതമായി വികസിപ്പിക്കാൻ
തുടങ്ങി. ആ സന്ദേശത്തിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ വികസനം ക്രിസ്തുവിന്റെ
യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന
സ്നോയുടെ പ്രവർത്തിയുടെ ഈ പുരോഗതി, ഫെലിസ്ത്യർക്ക് നിന്ന

വണ്ടിയിലേക്കും, അവിടെ നിന്ന് ഹോട്ടലിലേക്കും, ഓട്ടോവിൽ യെറൂശലേമിലേക്കും പെട്ടെന്ന് നടത്തേണ്ട യാത്രകളിലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നതു.

ആ പ്രവേശനത്തിന് ഒരു ആരംഭപ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടായിരുന്നു: നേതാക്കൾ ജനക്കൂട്ടത്തെ നിശ്ശബ്ദരാക്കുവാൻ ക്രിസ്തുവിനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അതു പ്രഖ്യാപിച്ചു; അതിനുശേഷം ക്രിസ്തു കരഞ്ഞു; പിന്നാലെ, മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്ന നേതാക്കൾ ക്രിസ്തു ആരാണെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രഖ്യാപനം വന്നു. മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്ന നേതാക്കളുടെ ആദ്യ പ്രതികരണം ഉത്പാദിപ്പിച്ച ജനങ്ങളിലെ പ്രചോദനത്തിന്റെ പ്രകടനം, ഭൂതകാലത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രവചനസാക്ഷികളുടെ ഒരു ബഹുസമൂഹത്തെ "വരിപുറത്ത് വരി" എന്ന നിലയിൽ അവർ അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ, ശിഷ്യന്മാരിൽ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. അന്ന് സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചപ്പോൾ, പ്രാചീന യിസ്രായേൽ ദൈവത്തോടു വിവാഹമോചിതമായി.

ആ ചരിത്രത്തിൽ, യെറൂശലേമിന്മേൽ വരുവാനിരുന്ന "പ്രതിഫലം" ശിഷ്യന്മാർ "മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല" എന്നു നമുക്കറിയിക്കപ്പെടുന്നു. യെറൂശലേമിന്മേൽ "വീഴുവാൻ" ഇരുന്ന ആ "പ്രതിഫലം" ശിഷ്യന്മാർക്കു "പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു വസ്തുപാഠം" മുഖാന്തരം ദൃഷ്ടാന്തമായി കാണിക്കപ്പെട്ടു. ആ പ്രാധാന്യമുള്ള വസ്തുപാഠം അത്തിവൃക്ഷത്തെ ശപിച്ചതായിരുന്നു. ശിഷ്യന്മാർ ഇതുവരെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ലാത്ത യെറൂശലേമിന്റെ നാശം, അത്തിവൃക്ഷത്തെ ശപിച്ചതിനാലും, അത്തിവൃക്ഷത്തെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്തു മുമ്പേ ഉപദേശിച്ചിരുന്ന ഉപമയാലും ദൃഷ്ടാന്തമായി കാണിക്കപ്പെട്ടു.

"ഈ മൂന്നു റിയിപ്പ് സകലകാലത്തു നിറമുള്ളതാണ്. തന്റെ സ്വന്തം ശക്തിയാൽ സൃഷ്ടിച്ച വൃക്ഷത്തെ ക്രിസ്തു ശപിച്ച പ്രവൃത്തന സഭകൾക്കും സകല ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഒരു മൂന്നു റിയിപ്പായി നിലകൊള്ളുന്നതു. ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം അനുസരിച്ചു മറ്റുള്ളവർക്ക് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതെ ആരും ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ കരുണാപൂർണ്ണവും നിസ്വാർത്ഥവുമായി ജീവിതം ജീവിച്ചു കാണിക്കുവാൻ വർത്തമാനകാലം തങ്ങളെ അത്യുത്തമം ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നു കരുതുന്ന ചിലർ ദൈവത്തിനായുള്ള ശുശ്രൂഷ എന്തെന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിനായി ആത്മീയതയെ ചെയ്യാൻ പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു. അവർ സ്വയത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു. തങ്ങളെക്കുറേണ്ടി സമ്പാദിക്കാനാകുന്ന മാത്രമാണ് സമയം അവർക്കു മൂല്യമുള്ളത്. ജീവിതത്തിലെ സകലകാര്യങ്ങളിലും ഇതുതന്നെയാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അവർ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിൽ മറ്റുള്ളവർക്കു യാതൊരു താല്പര്യവുമില്ല. തങ്ങളെക്കുറേയായിട്ടാണ്. നിസ്വാർത്ഥമായ ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു ലോകത്തിൽ ജീവിക്കേണ്ടതിനായിട്ടാണ് ദൈവം അവരെ സൃഷ്ടിച്ചത്. സാധ്യമായ എല്ലാവിധത്തിലും സഹമനുഷ്യരെ സഹായിക്കേണ്ടതിനായാണ് അവൻ അവരെ രൂപകല്പന ചെയ്തത്. എന്നാൽ സ്വയം എന്ന വികാരം

അത്ര വലുതായിരിക്കാൻ യാൽ അവർക്ക് മറ്റെന്തെങ്കിലും കാരണമുണ്ട്. കഴിയുന്നില്ല. അവർ മനുഷ്യത്വവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല. ഇങ്ങനെ സ്വയത്ത നിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നവർ എല്ലാ അവകാശവാദവും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടും ഫലമില്ലാത്തതിനുള്ള അത്തീവൃക്ഷത്തെപ്പോലെ അവർ ആരാധനയുടെ രൂപങ്ങൾ ആചരിക്കുന്നവർ, എന്നാൽ മാനസാന്തരമോ വിശ്വാസമോ ഇല്ലാതെ. വായ്മൊഴിയിൽ അവർ ദൈവത്തെ നിന്ദിക്കുകയല്ല പ്രമാണത്തെ ആദരിക്കുന്നവർ, എന്നാൽ അനുസരണം ഇല്ല. അവർ പറയുന്നവർ, പക്ഷേ ചെയ്യുന്നവർ അത്തീവൃക്ഷത്തെ നിന്ദിക്കുകയല്ല ഉള്ളിൽ വിധിയിൽ, തന്റെ ദൃഷ്ടി ഈ വ്യക്തിത്വമായ ഭാവാത്മബരം എത്ര വെറുപ്പുള്ളവർക്കെന്നു തോന്നുന്ന പ്രകൃതി പ്രകടമാക്കുന്നവർ. തുറന്നു പറഞ്ഞ പാപിയെക്കുറിച്ചു ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നവർ എന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടും തന്റെ മഹത്വത്തെ നിന്ദിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി വന്നാൽ കൂടുതൽ കുറ്റം ചെയ്തവർ എന്നു അവർ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവർ.

"ക്രിസ്തു യേശുശലോമിനെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ച അത്തീവൃക്ഷത്തിന്റെ ഉപമ, ഫലമില്ലാത്ത വൃക്ഷത്തെ ശപിച്ചതിലൂടെ അവൻ പഠിപ്പിച്ച പാഠവുമായി നേരിട്ടുള്ള ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു." The Desire of Ages, 584.

നേതാക്കളുമായുള്ള അവസാന നേരിടലിന് ശേഷം, യേശു രാത്രി മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ഏകാന്തതയിൽ മാറിനിന്നു; തുടർന്ന് രാവിലെ അത്തീവൃക്ഷത്തിങ്കൽ കൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ, അവൻ അതിനെ ശപിച്ചു.

"ചില പ്രദേശങ്ങളെ ഒഴിച്ചാൽ, പക്ഷമായ അത്തീവൃക്ഷങ്ങളുടെ കാലമല്ലായിരുന്നു; യേശുശലോമിനോടു ചുറ്റുമുള്ള ഉന്നത പ്രദേശങ്ങളിൽ 'അത്തീവൃക്ഷങ്ങളുടെ സമയം ഇനിയും ആയിരുന്നില്ല' എന്നു സത്യമായും പറയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ യേശു എത്തിയ തോട്ടത്തിൽ, മറ്റൊരു വൃക്ഷങ്ങളെയുംക്കാൾ മുമ്പേ വളർച്ചയിലെത്തിയതുപോലെ ഒരു വൃക്ഷം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അത് ഇതിനകം ഇലകളാൽ മൂടപ്പെട്ടിരുന്നു. അത്തീവൃക്ഷത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഇലകൾ വിരിയുന്നതിന് മുമ്പേ വളരുന്ന ഫലം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണമായി ഇലകളാൽ മൂടപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ വൃക്ഷം നന്നായി വികസിച്ച ഫലം ഉണ്ടെന്ന പ്രത്യാശ നൽകുന്നതായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ ബാഹ്യപ്രതീതി വഞ്ചനാപരമായിരുന്നു. അതിന്റെ ശാഖകളെ, ഏറ്റവും താഴ്ന്ന കൊമ്പിൽനിന്ന് ഏറ്റവും മുകളിലെ ചില്ലിവരെ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ, യേശു 'ഇലകളല്ലാതെ ഒന്നും ഇല്ല' എന്നു കണ്ടെത്തി. അത് വെറും ദാഹപ്രകടനമായ ഇലക്കൂട്ടം മാത്രമായിരുന്നു; അതിലധികം ഒന്നുമില്ല."

ക്രിസ്തു അതിന്റെ നേരെ വാടിച്ച് കളയുന്ന ഒരു ശാപവാക്ക് ഉച്ചരിച്ചു. "ഇനിമുതൽ ഒരുകാലം ആരും നിന്നിൽനിന്നു ഫലം തിന്നരുത്," എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. മരുന്നാൽ പ്രഭാതത്തിൽ, രക്ഷകനും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും വീണ്ടും നഗരത്തെ വേർപോകുന്നതിനുള്ള വഴിയിൽ ആയിരിക്കെ,

കരിഞ്ഞ പുപായ കൊമ്പുകളും വാടിയിലകുന്ന ഇലകളും അവരുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചു. "ഗുരോ," എന്ന പുലേതാസ് പറഞ്ഞു, "നീ ശപിച്ച അത്തറിവൃക്ഷം ഇതാ വാടിപ്പോയിരിക്കുന്നു."

"അത്തറിവൃക്ഷത്തെ ശപിച്ചതിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തി ശിഷ്യന്മാരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അത് അവർക്കു അവന്റെ സ്വഭാവത്തിനും പ്രവൃത്തികൾക്കും അനുരൂപമല്ലാത്തതുപോലെ തോന്നി. അവൻ ലോകത്തെ ശിക്ഷിപ്പാൻ അല്ല, ലോകം അവൻമുഖാന്തരം രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു തന്നെയാണ് വന്നതെന്ന് അവൻ പ്രസ്താവിച്ചതിനെ അവർ പലപ്പോഴും കേട്ടിരുന്നു. 'മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ ജീവൻ നശിപ്പിപ്പാൻ അല്ല, രക്ഷിപ്പാനാകുന്നു വന്നിരിക്കുന്നത്' എന്ന അവന്റെ വചനങ്ങൾ അവർ ഓർത്തെടുത്തു. ലൂക്കാ 9:56. അവന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികൾ നശിപ്പാനല്ല, പുനഃസ്ഥാപിപ്പാനായിരുന്നു; ഒരിക്കലും നശിപ്പിപ്പാനല്ല. ശിഷ്യന്മാർ അവനെ പരിചയിച്ചിരുന്നത് പുനഃസ്ഥാപകനായും രോഗശാന്തിദായകനായും മാത്രമായിരുന്നു. ഈ പ്രവൃത്തി അതുല്യമായി നിലകൊണ്ടു. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്തായിരുന്നു? അവർ ചോദിച്ചു."

"ദൈവം 'കരുണയിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു.' 'ഞാൻ ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു യഹോവയായ കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; ദുഷ്ടന്റെ മരണത്തിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമില്ല.' മീഖാ 7:18; യെരെമ്യ 33:11. അവന്നു നാശത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയും ന്യായവിധിയുടെ പ്രഖ്യാപനവും ഒരു 'വിചിത്രപ്രവൃത്തി' ആകുന്നു. യെശയ്യാവു 28:21. എന്നാൽ കരുണയിലും സ്നേഹത്തിലും തന്നെയാണ് അവൻ ഭാവിയുടെ മറ നീക്കി, പാപപഥത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ മനുഷ്യർക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്."

"അത്തറിവൃക്ഷത്തെ ശപിച്ചതെന്നത് പ്രവൃത്തിയായി അവതരിപ്പിച്ച ഉപമയായിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്നിധിയിലിരിക്കെ തന്നെ തന്റെ കപടമായ ഇലസമൃദ്ധി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന ആ ഫലശൂന്യ വൃക്ഷം യെഹൂദജനതയുടെ പ്രതീകമായിരുന്നില്ല. ഇസ്രായേലിന്റെ നാശത്തിന്റെ കാരണവും അതിന്റെ നിശ്ചയമായും തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു വ്യക്തമായി ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ രക്ഷകൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി അവൻ ആ വൃക്ഷത്തെ നൈതികഗുണങ്ങളാൽ സമ്പന്നമാക്കി, ദൈവസത്യത്തിന്റെ വ്യഖ്യാതാവായ്ക്കി. യെഹൂദന്മാർ മറ്റു എല്ലാ ജാതികളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, ദൈവത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തപ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടു അവർ അവനാൽ പ്രത്യേകമായി അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു; മറ്റു ഏതു ജനത്തേക്കാളും മേലായ നീതിയിലുള്ള അവകാശം അവർ ഉന്നയിച്ചു. എന്നാൽ ലോകസ്നേഹത്താലും ലാഭലോലുപതയാലും അവർ അധഃപതിച്ചു. തങ്ങളുടെ ജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് അവർ പുകഴ്ത്തപ്പെടാത്തവരായിരുന്നു; എങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ അജ്ഞന്മാരായിരുന്നു; കപടഭക്തിയിൽ നിറഞ്ഞവരുമായിരുന്നില്ല. ഫലശൂന്യമായ ആ വൃക്ഷത്തെ പ്പോലെ,

അവർ തങ്ങളുടെ കപടശാഖകൾ ഉയർത്ത റിപ്പിടിച്ച്; കാഴ്ചയിൽ പുഷ്പ സമൃദ്ധവും കണ്ണിനു മനോഹരവും ആയിരുന്ന പൂവെങ്കിലും, അവർ 'ഇലകൾ മാത്രം' തന്നെ ഇരുന്ന പൂ. മഹത്തായ ദേവാലയം, വിശുദ്ധ യാഗപീഠങ്ങൾ, മിത്രധാരികളായ പുരോഹിതർ, ഗംഭീരമായ ആചാരങ്ങൾ എന്നിവയാൽ സമ്പന്നമായ യെഹൂദമതം പുറത്തു വെട്ടുപുളയ്ക്കാൻ ഭാവത്തോടെ വാസം വെക്കുന്നതിൽ മനോഹരമായിരുന്ന പൂ; എന്നാൽ വിനയം, സ്നേഹം, ഉപകാരം എന്നിവ അതിൽ ഇല്ലായിരുന്ന പൂ." The Desire of Ages, 581, 582.

ഞങ്ങൾ ഉത്തരം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ട് ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആരംഭിച്ചത്. ആ ചോദ്യങ്ങൾ ഇവയായിരുന്നു: "ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ ന്യായവിധി 9/11-ൽ എന്തുകൊണ്ടാണ് ആരംഭിച്ചത്? ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ ബൈബിൾ പ്രകാരമുള്ള ന്യായവിധി എന്താണ്?"

ഇപ്പോൾ നാം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ആ പ്രവചനത്തിലെ കുറച്ച് വരികൾ ജീവനുള്ളവരുടെ ന്യായവിധിയുടെ വേദപുസ്തകസാക്ഷ്യങ്ങളാണ്. ആ പ്രവചനവരികൾ ന്യായവിധിയുടെ വെറും "A, B, C" കളെ മാത്രം സംബന്ധിക്കുന്നതല്ല; എന്നാൽ 9/11-നെയും ജീവനുള്ളവരുടെ ന്യായവിധിയെയും സംബന്ധിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്ക് നാം ആദ്യം ഉത്തരം നൽകുകയാണ്.

"ഞാൻ ദർശിച്ചു,' എന്നു പ്രവാചകനായ ദാനിയേൽ പറയുന്നു, 'സിംഹാസനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ, ദിവസങ്ങളുടെ പുരാതനനായ ഒരുത്തൻ ഇരുന്നു: അവന്റെ വസ്ത്രം ഹിമംപോലെ വെളുത്തതും, അവന്റെ തലമുടി ശുദ്ധമായ ആട്ടിൻ രോമംപോലെയും ആയിരുന്നു; അവന്റെ സിംഹാസനം അഗ്നിജ്വാലകളും, അതിന്റെ ചക്രങ്ങൾ ജ്വലിക്കുന്ന തീയും ആയിരുന്നു. അഗ്നിയുടെ ഒരു പ്രവാഹം അവന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു ഒഴുകി വന്നു: ആയിരമായിരങ്ങൾ അവന്നു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു, പതിനായിരം പതിനായിരങ്ങൾ അവന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നു: ന്യായവിധി ആരംഭിക്കപ്പെട്ടു, പുസ്തകങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടു.' ദാനിയേൽ 7:9, 10, R.V."

ഇങ്ങനെ സകല ഭൂമിയുടെയും ന്യായവിധിപന്റെ സന്നിധിയിൽ മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവങ്ങളും ജീവിതങ്ങളും പരിശോധനയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടുകയും, ഓരോരുത്തർക്കും "അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു നുസരിച്ചു" പ്രതിഫലം ലഭിക്കേണ്ടതുമായ ആ മഹത്തായ ഗൗരവഭരിതമായ ദിവസം പ്രവാചകന്റെ ദർശനത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പുരാതനദിവസനായവൻ ദൈവപിതാവായവനും സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറയുന്ന പർവ്വതങ്ങൾ ജനിക്കുമുമ്പും, ഭൂമിയെയും ലോകത്തെയും സൃഷ്ടിക്കുമുമ്പും, അനാദിമുതൽ അനന്തംവരെ നീതന്നെ ദൈവം." സങ്കീർത്തനം 90:2. സകല സത്തുകളുടെയും ഉറവിടവും സകല ന്യായപ്രമാണങ്ങളുടെയും ഉറവുമായ അവൻ തന്നെയാണ് ന്യായവിധിയിൽ അധ്യക്ഷത വഹിക്കേണ്ടത്. "പതിനായിരം പതിനായിരം, ആയിരം ആയിരം"

എന്ന പ്രത്യാശയിലുള്ള വിശുദ്ധ ദൂതന്മാർ ശുശ്രൂഷകരായും സാക്ഷികളായും ഈ മഹാനൃപായസഭയിൽ സന്നിഹിതരാകുന്നു.

“ഇതാ, മനുഷ്യപുത്രനോടു സദൃശനായ ഒരുവൻ ആകാശമേഘങ്ങളോടുകൂടെ വന്നു; അവൻ പുരാതനനായവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവർ അവനെ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ അടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു. അവന്നു ആധിപത്യവും മഹത്വവും രാജ്യവും ലഭിച്ചു; സകല ജനങ്ങളും ജാതികളും ഭാഷകളും അവനെ സേവിക്കേണ്ടതിന്നു; അവന്റെ ആധിപത്യം നീങ്ങിപ്പോകാത്ത നിത്യആധിപത്യമാണ്. ദാനിയേൽ 7:13, 14. ഇവിടെ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവ് ഭൂമിയിലേക്കുള്ള അവന്റെ രണ്ടാം വരവ് അല്ല. അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പുരാതനനായവന്റെ അടുക്കൽ ആധിപത്യവും മഹത്വവും രാജ്യവും സ്വീകരിപ്പാൻ വരുന്നു; അവന്റെ മധ്യസ്ഥപ്രവൃത്തി അവസാനിക്കുമ്പോൾ ഇവ അവന്നു നൽകപ്പെടും. ഭൂമിയിലേക്കുള്ള അവന്റെ രണ്ടാം വരവല്ല, ഈ വരവുതന്നെയാണ് ക്രി.വ. 1844-ൽ 2300 ദിവസങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ സംഭവിക്കുമെന്നു പ്രവചനത്തിൽ മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതന്മാരാൽ അനുഗമിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതൻ അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു; അവിടെ മനുഷ്യന്റെ നിമിത്തം തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ അവസാന പ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെടേണ്ടതിന്നും—പരിശോധനാന്യായവിധിയുടെ പ്രവർത്തി നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതിന്നും അതിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അർഹരായി തെളിയിക്കപ്പെടുന്ന ഏവർക്കും വേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം വരുത്തേണ്ടതിന്നും—അവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു.”

“മാതൃകാസേവനത്തിൽ, ദൈവസന്നിധിയിൽ കുറ്റസമ്മതത്തോടും മാനസാന്തരത്തോടും കൂടെ വന്നവരും, പാപയാഗത്തിന്റെ രക്തത്തിലൂടെ അവരുടെ പാപങ്ങൾ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്ക് മാറ്റപ്പെട്ടവരും മാത്രമേ പ്രായശ്ചിത്തദിനത്തിലെ ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കാളികളായിരുന്നുള്ളൂ. അതുപോലെതന്നെ, അന്തിമ പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റേയും അന്വേഷണവിധിയുടെയും മഹാദിനത്തിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന കേസുകൾ ദൈവജനമെന്നു സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നവരുടേതു മാത്രമാണ്. ദുഷ്ടന്മാരുടെ ന്യായവിധി വ്യത്യസ്തവും വേറിട്ടതുമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്; അതു പിന്നീടുള്ള ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് നടക്കുന്നത്. ‘വിധി ദൈവത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽനിന്നു ആരംഭിക്കേണ്ടതാകുന്നു; അതു ആദ്യം നമ്മിൽനിന്നു ആരംഭിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവരുടെ അന്ത്യം എന്തായിരിക്കും?’ 1 പത്രോസ് 4:17.”

സ്വർഗ്ഗത്തിലെ രേഖാപുസ്തകങ്ങൾ, അവയിൽ മനുഷ്യരുടെ പേരുകളും പ്രവൃത്തികളും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നവ, ന്യായവിധിയുടെ വിധിനിർണ്ണയങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടവയാണ്. പ്രവാചകനായ ദാനിയേൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ‘വിധി ഇരുന്നൂറു പുസ്തകങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടു.’ അതേ ദൃശ്യം വിവരണം ചെയ്യുന്ന വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ

ഇതുകൂടി ചേർക്കുന്നൂ: 'മറ്റൊരു പുസ്തകവും തുറക്കപ്പെട്ടു; അത് ജീവന്റെ പുസ്തകമായിരുന്നൂ; പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിയിരുന്നതുപ്രകാരം, അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കനുസരിച്ച്, മരിച്ചവർ ന്യായം വിധിക്കപ്പെട്ടു.' വെളിപ്പാട് 20:12.

"ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ദൈവസേവനത്തിൽ ഒരിക്കലേങ്കിലും പ്രവേശിച്ച എല്ലാവരുടെയും പേരുകൾ ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു കല്പിച്ചു: 'നിങ്ങളുടെ പേരുകൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സന്തോഷിപ്പിൻ.' ലൂക്കാ 10:20. പൗലോസ് തന്റെ വിശ്വാസ സഹപ്രവർത്തകരെക്കുറിച്ചു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: 'അവരുടെ പേരുകൾ ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഉണ്ട്.' ഫിലിപ്പിയർ 4:3. ദാനിയേൽ, 'ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത കഷ്ടകാലം' എന്നതിലേക്കു ദൃഷ്ടി നീട്ടി, 'പുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരൊക്കെയും' ദൈവജനങ്ങൾ വിടുവിക്കപ്പെടുമെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. കൂടാതെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവൻ പറയുന്നതു, ദൈവത്തിന്റെ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടവർ 'കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന' പേരുകളുള്ളവർ മാത്രം ആകും എന്നതാണ്. ദാനിയേൽ 12:1; വെളിപ്പാട് 21:27."

"'ഓർമ്മയുടെ ഒരു പുസ്തകം' ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതിൽ 'യഹോവയെ ഭയപ്പെടുകയും അവന്റെ നാമത്തെ ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്തവരുടെ' സൽപ്രവൃത്തികൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു." മലാഖി 3:16. അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ വാക്കുകളും, അവരുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നെഹെമ്യാവു ഇതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "എന്റെ ദൈവമേ, ... എന്നെ ഓർക്കേണമേ; എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള എന്റെ സൽപ്രവൃത്തികളെ മായിച്ചുകളയരുതേ." നെഹെമ്യാവു 13:14. ദൈവത്തിന്റെ ഓർമ്മപ്പുസ്തകത്തിൽ നീതിയുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയും അമരമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെ എതിർത്തു ജയിച്ച ഓരോ പ്രലോഭനവും, അതിജയിച്ച ഓരോ ദോഷവും, പ്രസ്താവിച്ച ഓരോ സ്തിഗ്ധകരുണയുടെ വാക്കും വിശ്വാസത്തയോടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ നിമിത്തം അർപ്പിച്ച ഓരോ ത്യാഗവും, സഹിച്ച ഓരോ കഷ്ടപ്പാടും ദുഃഖവും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സങ്കീർത്തനക്കാരൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "എന്റെ അലഞ്ഞുതിരിവുകൾ നീ എണ്ണിയിരിക്കുന്നു; എന്റെ കണ്ണുനീർ നിന്റെ കുപ്പിയിൽ ശേഖരിച്ചുകൊള്ളേണമേ; അവ നിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഇല്ലയോ?" സങ്കീർത്തനം 56:8.

മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങളുടെയും ഒരു രേഖയും ഉണ്ടാകുന്നൂ. 'ദൈവം എല്ലാ പ്രവൃത്തികളെയും, സകല രഹസ്യ കാര്യങ്ങളോടുകൂടി, അതു നല്ലതായാലും ദോഷമായാലും, ന്യായവിധിക്കുകൊണ്ടു വരും.' 'മനുഷ്യർ സംസാരിക്കുന്ന ഓരോ വൃത്ഥ വചനത്തിനും അവർ ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ കണക്കുപറയേണ്ടിവരും.' രക്ഷകൻ

അരുളിച്ചെയ്യുന്ന ു: 'നിന്റെ വചനങ്ങളാൽ നീ നീതീകരിക്കപ്പെടും; നിന്റെ വചനങ്ങളാൽ നീ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.' സഭാപ്രസംഗി 12:14; മത്തായി 12:36, 37. രഹസ്യമായ ഉദ്ദേശങ്ങളും പ്രേരണകളും തെറ്റുപറ്റാത്ത രേഖയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന ു; കാരണം ദൈവം 'ഇരുളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ വെളിച്ചത്താക്കൊണ്ടു വരുതയും ഹൃദയങ്ങളുടെ ആലോചനകളെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.' 1 കൊരിന്ത്യ 13:4:5. 'ഇതാ, അതു എന്നിരിക്കുമുമ്പിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യങ്ങളും കൂടെ തന്നെ, എന്നു ധ്വനീകരണത്തോടെയും.' യെശയ്യാ 65:6, 7.

"ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും പ്രവൃത്തി ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമാകുകയും വിശ്വസ്തയോ അവിശ്വസ്തയോ എന്ന നിലയിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഓരോ പേരിനുമെതിരെ ഭയങ്കരമായ കൃത്യതയോടെ ഓരോ തെറ്റായ വാക്കും, ഓരോ സ്വാർത്ഥപ്രവൃത്തിയും, നിർവഹിക്കപ്പെടാതിരുന്ന ഓരോ കടമയും, ഓരോ രഹസ്യപാപവും, അതോടൊപ്പം ഓരോ കപടാവരണം ധരിക്കലും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നയക്കപ്പെട്ട മുന്നറിയിപ്പുകളോ ശാസനകളോ അവഗണിക്കപ്പെട്ടതും, പാഴാക്കിയ നിമിഷങ്ങളും, പ്രയോജനപ്പെടുത്താതിരുന്ന അവസരങ്ങളും, നന്മയ്ക്കായോ തിന്മയ്ക്കായോ ചെലുത്തപ്പെട്ട സ്വാധീനവും, അതിന്റെ ദുരവ്യാപകമായ ഫലങ്ങളോടുകൂടെ, എല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ദൂതനാൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു."

ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം തന്നെയാണ് ന്യായവിധിയിൽ മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവങ്ങളും ജീവിതങ്ങളും പരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ട മാനദണ്ഡം. ജ്ഞാനി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുക; അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിച്ചുകൊൾക; ഇതാകുന്നു മനുഷ്യന്റെ സമ്പൂർണ്ണ കർത്തവ്യം. ദൈവം സകല പ്രവൃത്തിയും ന്യായവിധിക്കു വരുത്തും." സഭാപ്രസംഗി 12:13, 14. അപ്പൊസ്തലനായ യാക്കോബ് തന്റെ സഹോദരന്മാരെ ഇപ്രകാരം ഉപദേശിക്കുന്നു: "സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്താൽ ന്യായവിധിക്കപ്പെടുവാനിരിക്കുന്നവരെപ്പോലെ സംസാരിപ്പിൻ; അങ്ങനെ തന്നെ പ്രവർത്തിപ്പിൻ." യാക്കോബ് 2:12.

ന്യായവിധിയിൽ 'യോഗ്യരായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നവർ' നീതിമാന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ പങ്കാളികളാകും. യേശു പറഞ്ഞ 'ആലോകവും മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനവും പ്രാപിപ്പാൻ യോഗ്യരായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നവർ, ... അവർ ദൂതന്മാർക്കു തുല്യരാകുന്ന ു; പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ മക്കളായിരിക്കാൻ അവർ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാകുന്ന ു.' ലൂക്ക 20:35, 36. പിന്നെയും അവൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ു: 'നല്ലതു ചെയ്തവർ' ജീവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ പുറത്തുവരും. യോഹന്നാൻ 5:29. നീതിമാന്മാരായ മരിച്ചവർ 'ജീവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ നിന്നു' യോഗ്യരായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന ന്യായാധിപതിയെ ശേഷം മാത്രമേ ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു

അവരുടെ രേഖകൾ പരിശോധിക്കപ്പെടുകയും അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ തീർപ്പാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ന്യായാസനത്തിൽ അവർ വ്യക്തം പരമായി സന്നിഹിതരായിരിക്കുകയില്ല.

“യേശു അവരുടെ വക്കാലത്തുകാരനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, ദൈവസന്നിധിയിൽ അവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് അപേക്ഷിക്കുമെന്നതാണ്. ‘ആർക്കെങ്കിലും പാപം ചെയ്താൽ, പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ നമുക്ക് ഒരു വക്കാലത്തുകാരൻ ഉണ്ടു; നീതിമാനായ യേശുക്രിസ്തു.’ 1 യോഹന്നാൻ 2:1. ‘ക്രിസ്തു സത്യത്തിന്റെ പ്രതിരൂപങ്ങളായ കൈകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച വിശുദ്ധസ്ഥലങ്ങളിലേക്കല്ല പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നത്; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ നിമിത്തം ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടേണ്ടതിന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുതന്നെ ആകുന്നു.’ ‘അതുകൊണ്ട്, അവൻമുഖാന്തരം ദൈവത്തിങ്കൽ അടുക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥത ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവൻ എപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, അവരെ പരമാവധി രക്ഷിപ്പാൻ അവന്നു കഴിയും.’ എബ്രായർ 9:24; 7:25.”

“വിധിയിൽ രേഖാപുസ്തകങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടുമ്പോൾ, യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ച എല്ലാവരുടെയും ജീവിതങ്ങൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ പരിശോധനയ്ക്കായി വരുന്നു. ഭൂമിയിൽ ആദ്യം ജീവിച്ചവരിൽ നിന്ന് ആരംഭിച്ച്, നമ്മുടെ മദ്ധ്യസ്ഥൻ ഓരോ തുടർതലമുറയുടെയും കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും ജീവനോടെ ഉള്ളവരോടുകൂടെ സമാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓരോ പേരും പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു; ഓരോ കാര്യവും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നു. ചില പേരുകൾ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു; ചില പേരുകൾ നിരസിക്കപ്പെടുന്നു. ഏതൊരാളുടേയെങ്കിലും പാപങ്ങൾ അനുതപിക്കപ്പെടാതെയും ക്ഷമിക്കപ്പെടാതെയും രേഖാപുസ്തകങ്ങളിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ പേരുകൾ ജീവപുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് മാച്ചുകളയപ്പെടും; അവരുടെ സൽപ്രവൃത്തികളുടെ രേഖ ദൈവത്തിന്റെ സ്കരണാപുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് ഇല്ലാതാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. കർത്താവു മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തു: ‘എനിക്കെതിരെ പാപം ചെയ്തവനെ ഞാൻ എന്റെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് മാച്ചുകളയും.’ പുറപ്പാട് 32:33. പ്രവാചകനായ യെരെമ്യയ്ക്കേൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ‘നീതിമാൻ തന്റെ നീതിയിൽ നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞ് അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ, ... അവൻ ചെയ്തിരുന്ന സകല നീതിയും ഓർക്കപ്പെടുകയില്ല.’ യെരെമ്യയ്ക്കേൽ 18:24.” The Great Controversy, 479–483.

ഈ പരമ്പരയിലെ അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം ഈ പഠനം തുടർന്നുകൊണ്ട് ഉയർന്നുവന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകും.